

Morten Messerschmidt (DF):

Det her handler ikke om mandattgivning, det handler om noget lidt historisk, nemlig om, at for en 4 år siden oplevede vi en stor valgkamp, hvor danskerne skulle tage stilling til, om de ønskede at fastholde den danske krone, eller om de ønskede euroen som ny valuta.

Jeg har en klar erindring om, hvordan den samlede daværende opposition, men nuværende regering, sammen med den daværende regering malede en vis herre på væggen og erklærede, hvordan den danske økonomi ville udvikle sig, hvis vi fastholdt kronen.

Nu er det sådan, at det rent faktisk er gået lige omvendt. Det går faktisk rigtig godt i dansk økonomi, mens det går rigtig skidt i euroøkonomien. I Tyskland har man store problemer med væksten. I 2003 havde man faktisk negativ vækst, og forventningerne for næste år er nedjusteret. Det samme kan siges om Frankrig og de andre bærende økonomier i Euroland.

Derfor er mit spørgsmål, om ikke regeringen og finansministeren er glade for, at vi, ligesom Dansk Folkeparti ønskede, fastholdt kronen tilbage i 2001.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Tak for spørgsmålet.

Som spørgeren udmærket godt ved, går det godt for dansk økonomi, den er jo robust og sund. Det er en følge af den økonomiske politik, vi fører bl.a. sammen med Dansk Folkeparti, der gør, at vi har den position i EU-kredsen, som vi deler med Finland, som jo er et euroland.

Derfor er svaret, at det afgørende jo er, om man fører en rigtig økonomisk politik, og ikke, om man har en betalingsenhed, der hedder euro, krone eller guld.

Det er jo ikke problemet i Tyskland, at man har euro. Problemet er, at man bruger for mange euro i den offentlige politik, og det skal man jo ikke klandre valutaenheden for. Så svaret er, at det er den økonomiske politik.

Men når jeg beklager, at vi ikke er med i eurogruppen, skyldes det for det første, at vi ikke er med til at beslutte pengepolitikken i Europa.

Der er omkostninger forbundet med det, at vi skal omregne fra én valuta til en anden. Det er en belastning for erhvervsvirksomhederne, det er også til gene for borgerne i al almindelighed, at man skal veksle, og at man skal betale vekselgebyr.

Endelig er det også sådan, at der er et rentespænd, der er en pris at betale. Det, der jo forhå-

bentlig aldrig sker, er, at man i forbindelse med en krise vil opleve et endnu større rentespænd.

Så for at komme alle usikkerheder til livs, for at gøre det billigst muligt og for at gøre det synligt er det kun en fordel, at vi er med i eurogruppen. Vi kommer det på et tidspunkt, hvor den danske befolkning ønsker at vi skal tage del i det, og heller ikke før. Men indtil da beklager jeg for så vidt, at vi ikke er med.

Morten Messerschmidt (DF):

Det har jeg meget svært ved at forstå finansministerens holdning til, for sagen er jo den, at de lande, som er bastet og bundet af stabilitets- og vækstpacten, da har utrolig svært ved at få nogle positive økonomiske resultater.

Det skyldes naturligvis, at de lande ikke længere har en mulighed for at føre en selvstændig finanspolitik, en selvstændig strukturpolitik, valutapolitik osv., hvad vi i Danmark har, og hvad andre lande har. Det overvejes f.eks. i øjeblikket, om Ungarn, som faktisk har en langt mere fornuftig udvikling i beskæftigelsen og i den økonomiske vækst, skal have bøder fra EU's side, fordi de ikke overholder stabilitets- og vækstpacten, på trods af at det, der foregår, faktisk er til gavn for den ungarske befolkning. Man kunne også tænke på USA. USA har jo en fremragende økonomisk vækst, men hvis USA skulle være omfattet af stabilitets- og vækstpacten, ville de blive ramt af bøder og alle mulige andre sanktioner fra Eurolands side, og det er da en uholdbar situation.

Vi skal da glæde os over, at Danmark er uden for denne valuta, som altså har skabt økonomiske forringelser i både Frankrig og Tyskland, de to bærende økonomier i Euroland, og en lang række andre lande. Er finansministeren ikke enig i det?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg er for så vidt meget glad for spørgsmålene. De beror jo på nogle misforståelser. De to lande, der klarer sig bedst, er Danmark og Finland. Vi ligger side om side, nummer et og to på skamlen. Det ene land er med i eurogruppen, det andet land er ikke med i eurogruppen.

Forklaringen er, at placeringen på skamlen alene er en følge af den økonomiske politik, man fører. Ungarn er i øvrigt ikke udsat for bøder. De er ikke med i eurogruppen – der er ikke et bødesystem – men de er omfattet af stabilitets- og vækstpacten, ligesom Danmark er.